

אות ם שהיא מ' של משה מאירה אל כל שאר האותיות ומסביר כיצד נשלם הדבור ויקרא אל משה

לְגוֹ לְגוֹ בְּאֶתֶר דְּאֶקְרִי קִדְשׁ לפני ולפנים במקום שנקרא קודש והוא

פנימיות המלכות שבאצילות (מק"מ), **נְצִיץ אֶת חֵד גּוֹ טְמִירוֹ**

דְּקִדְשׁ מתנוצצת ומאירה אות אחת בתוך מקום נסתר שבקודש, **וְאִיהִי אֶת ם**

סְתִימָא וזו היא אות ם סתומה, והיא מ' דתיבות "אל מ'שה" ונתחלפה באות מ'

הסתומה שביסוד דמלכות ונתנה והאירה לגבריאל, וע"י אות זו גבריאל נותן כח הנהגה לכל

המחנות שתחת ידו (מתמ"ד), **הָאִי נְצִיץ בְּנְצִיצוֹ עַל כְּלָהוּ אֶתְוּוֹן**

ואות ם' זו היא מתנוצצת ומאירה על כל שאר האותיות של "ויקרא אל משה" (מתמ"ד),

וְקָלָא הוּא נָפִיק מִבִּינֵיהוּ דְאֵלִין אֶתְוּוֹן והקול הוא יוצא מתוך

אלו האותיות של "ויקרא אל משה" כדי לקרא למשה שיבא אל המשכן **כְּרִין כְּבִטְשׁ**

נְצִיצוֹ דְהָאִי אֶת ואז מכה הניצוץ של אותה אות ם' הסתומה שהיא אות מ' של

תיבות "אל משה", **וְנָטִיל תְּרִין אֶתְוּוֹן אַחֲרָנִין נְצִיצִין דְתִלְיִין**

בְּאִוִּירָא ולוקחת עימה שתי אותיות אחרות המאירות ונוצצות שתלויות באויר,

וְאִינוּן (המק"מ גריס ד', והגר"א גרס) **ש' ה'** ואלו הן אותיות ש' ה', **וְאִשְׁתָּאֵר**

אֵל ונשארו אותיות א' ל' והן מאירות מעל מחנה חזקיא"ל ורהטיא"ל (רמ"ק),

וְאֶתְחַבְּרֵן בְּאֵלִין אַחֲרָנִין דְסֶטֶר יְמִינָא ואותיות אלו של תיבת "אל

משה" שבצד שמאל אצל גבריאל, הן נתחברו באלו האותיות האחרות של בחינת צד ימין

שבחסד, והן אותיות "ויקרא" המאירות במחנה מיכאל (מק"מ), **וּבְטָשׁוּ אֵלִין**

בְּאֵלִין והכו אלו באלו ועי"כ נתחברו יחד, **וְנָטִיל כְּלָהוּ** ונסעו כולם יחד,

הלימוד היומו

וְאֶת־הַדֶּרֶן קִדְמָאֵי כְּמִלְקַדְמִין וחזרו אותיות צרוף "אוקיר" לצירוף אותיות "ויקרא" כבתחילה (רמ"ק) וְנִפְקֵי לְבַר ויצאו החוצה בקריאתם אל משה, וְכִדְרִין אֶקְרוּן וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה ואז נקראים ביחד שני הצרופים של גבריאל ומיכאל ונשלם יחד לקול הנבואה "ויקרא אל משה" לקרוא אל משה לבוא אל אוהל מועד.

מפרש הפסוק באתי לגני ומקשה שצריך להזמין אורחיו בתחילת הסעודה

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. (ויקרא א) רַבִּי חֵיִיא פְתַח וְאָמַר לפרש מה שכתוב, (שיר השירים ה) בְּאֵתִי לְגַנִּי אֶחֱתִי כְּלָה אֶרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אֶכְלֶתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֶלְבִי וְגו' אכלו רעים שתו ושכרו דודים, הֵאֵי קָרָא לְאוֹ רִישִׁיָּה סִיפִיָּה, וְלֹאֹ סִיפִיָּה רִישִׁיָּה זה הפסוק אין ראשו כסופו ולא סופו כראשו, בְּתִיב אֶכְלֶתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם חֶלְבִי הרי כתוב אכלתי את יערת הדבש בסעודה ושתיתי יין שהוא טוב מחלב כלומר אכלתי כל סעודתי, לְבַתֵּר, אֶכְלוּ רַעִים ולאחר שגמר לאכול, כתוב בסוף הפסוק שמזמין אותם לאכול. מֵאֵן דְּמִזְמִין לְאַחֲרָא, פֶּד מוֹזְנָא מְתַתְקֵן קַמֵּיהּ וקשה הרי מי שמזמין אדם לאכול עמו בסעודה, הוא מזמינו כאשר המזון כולו עומד ומתוקן לפניו ומוכן לאכילה ועדיין הוא לא אכל ורוצה שחבירו יאכל עמו. בְּתֵר דְּאִיהוּ אֶכְל, הֵיאֵךְ יִזְמִין לְאַחֲרָא אבל, אחרי שאכל וגמר סעודתו איך יזמין לאיש אחר לאכול.

ביום שהוקם המשכן למטה הוקם גם המשכן למעלה וע"י הקרבת הקרבנות נבדלים ישראל משאר אומות העולם

אָלָא זָכַיִן אֲנֹנִי יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְדַבְּרָאָה לְהוֹן אלא אשריהם ישראל שהקב"ה רצה לטהר אותם

מעוונותיהם על ידי הקרבת הקרבנות, **וְאֶתְרַעֵי בְּהוֹן מִכָּל שְׂאָר**

עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה ורצה ובחר בהם מכל שאר אומות העולם

שעובדים ע"ז, **וּמִדְּאֶתְרַעֵי בְּהוֹן בְּעָא לְסִלְקָא לְהוֹן מִכָּל**

מִקְטָרְגֵי עֲלָמָא ומכיון שרצה ובחר בהם, רצה להעלותם ולהרחיקם מכל

המקטרגים שבעולם ומכוחות החיצונים והטומאה, כדי שלא יתאחזו בקדושתם

ועבודתם, כי עם ישראל ע"י עבודת הקרבנות מעלים ניצוצות הקדושה מקליפת נוגה

ומעלים מ"ן ומורידים מוחין ושפע לעולם ויש פחד שלא יינקו מהם החיצונים. **תָּא**

חַיִּי, (ס"א בְּתַר דְּאֶתְעַבְד מִשְׁכְּנָא) בְּיוֹמָא דְּאֶתְקַם מִשְׁכְּנָא

לְתַתָּא בא וראה ביום שהוקם המשכן למטה ע"י משה רבינו, **בְּהָהוּא**

יוֹמָא אֶתְתְּקַם מִשְׁכְּנָא אַחֲרָא לְעֵילָא עַמִּיָּה, דְּכְתִיב,

(שמות מ) הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן סִתָּם באותו יום הוקם משכן אחר למעלה עמו,

שהוא סוד פירצוף הנוק' שנתקנה ונשלמה עתה מפגם חטא העגל, כמ"ש הוקם המשכן

סתם הלשון ולא פירש איזה משכן, וא"כ הכוונה גם למשכן העליון וגם לתחתון,

וְהָהוּא יוֹמָא תְּדוּוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָהוּא וְיוֹם

הקמת המשכן היה שמחתו של הקב"ה.

ע"י משה הוקם המשכן והוא עמד בחוץ לכן קרא לו הקב"ה ואמר לו חנוך הבית וחנוך המשכן עושים בסעודה ודברי תורה

פִּיּוֹן דְּאַתְּקָם מִשְׁכְּנָא מַה פְּתִיב כיון שהוקם המשכן מה כתוב, (שמות מ) **וְלֹא יִכּוֹל מֹשֶׁה לָּבֵא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד** כי שכן עליו הענן. **כִּד חֲמָא קְדָשָׁא בְּרִידָה הוּא כְּדָ, אָמַר** כאשר ראה הקב"ה כך שמשה לא יכול לבא לאוהל מועד, אמר הקב"ה: **וַיֵּלֶם עַל יְדָא דְּמֹשֶׁה אֶתְקָם, וַאֲיָהּוּ לְבָר** והרי ע"י משה הוקם המשכן והוא עומד בחוץ, **מִידָ, וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה** וידבר ה' אליו. **אָמַר לֵיהּ, מֹשֶׁה, חֲנוּכָּא דְּבֵיתָא בְּמַאי הָוָה, בְּסַעוּדָתָא** אמר לו הקב"ה למשה רבינו, חינוך בית במה מחנכים אותו, הרי בסעודה ודברי תורה, **אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבַּן לַיהוָה. הָדָא הוּא דְּכְתִיב בְּאַתִּי לְגַנִּי אַחְתִּי כְּלָה וְגו'.** (ס"א וְהָא אֻקְמוּהָ הָאֵי קְרָא, אָבְל בְּאַתִּי) לכן ציויתי, אדם כי יקריב וכו', כי ע"י הקרבן מיוחדים המדות העליונות ומעלים מ"ן ויורד שפע בכל העולמות, וזה שאמר באתי לגני וכו' שכבר ביארוהו החברים שחוזר על הקרבת הקרבנות.

ביום הקמת המשכן נעשה יחוד בג"ע ונתברכו כולם מהנחל העליון **אַבְל בְּאַתִּי לְגַנִּי, דָּא גֵּן עֵדֶן דְּלַעֲיָלָא** אבל נפרש מש"כ באתי לגני, גני-ג' שם ס"ג שבאמא עלאה, שהוא ג"ע העליון שביסוד לאה, כלומר באתי ליחוד אצל לאה. **אַחְתִּי כְּלָה, דָּא פְּנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל**

הלימוד היומי